

Haberin adresi: /haber.php?haberno=156545

Türbana makul çözüm

22/06/2005

Haluk Şahin - sahinha@yahoo.com

Türkiye'nin türban sorununu gerçekten çözmesi gerekiyor. Son günlerde birtakım olaylar çözüme çok yaklaşıldığını, geniş kesimlerin kabul edebileceği bir mutabakatın oluştuğunu gösteriyor. Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde mezuniyet törenine başörtülü bir velinin törene alınmaması saçmalığının ardından asker ve sivil kesimden gelen işaretler çözüm konusunda makule yaklaşıldığını ortaya koyuyor.

O makul ki, çoktan dile getirilmişti: Kamusal mekânda 'hizmet alan'lara, türban dahil, başörtüsü yasağı uygulanamaz; 'hizmet veren'lere ise uygulanır. Çünkü, kamu hizmeti verenlerin üzerindeki dinsel, siyasal ve ideolojik simgeler, hizmetin tarafsızlığı konusunda şüphe uyandırabilir.

Bu makul, gündelik hayata şöyle yansır:

Kamusal mekânlarla, örneğin hastanelere, devlet dairelerine, mahkemelere, törenlere hizmet alıcı ya da katılımcı olarak gelen yurttaşlara 'Dinsel simgeni çıkart!' denemez.

Bence, üniversite öğrencileri de bu kategori içinde değerlendirilmelidir. Madem ki öğrenmek -bilgi almak- istiyorlar, ister türbanlı olsunlar ister haçlı, onlara niçin 'hayır' densin?

Evet, makul çözüm bu kadar açık ve kolay.

Peki, buna rağmen niçin gerçekleştirilemiyor?

İngilizlerin 'Centilmen anlaşması olabilmesi için centilmenlere ihtiyaç vardır' atasözünü bu duruma uygulayabiliriz: 'Makul çözüm olabilmesi için makul insanlara ihtiyaç vardır.'

Yani bu sorunu gerçekten çözmek isteyenlere...

Onu kaşınacak bir yara olarak sonuna kadar açık tutmaya gayret etmeyenlere...

Ne yazık ki, türban konusunda en çok bastırır görünenlerin gerçek niyeti sorunu çözmek değil, kördüğüm etmek olageldi. Ve bu arada, olayın istismarından puan almak, tabii.

Öte yandan, kimi laik çevreler türban konusunda varılacak makul çözümün dinci çevrelerin uzun erimli 'merdiven stratejisi'nde sadece bir basamak olmasından korktular hep. Yani, 'mutabakat' denen şeyin bir 'ara-mutabakat' olmasından çekindiler... Soruyorlar:

'Sorun bu şekilde çözülecek olsa, duracaklar mı?'

Ve cevap veriyorlar: Hayır, durmayacaklar! Hemen, 'Bu bir haksızlıktır, ayrımcılıktır, madem ki bu kız çocuklarının türban ile üniversiteye gitmesine izin veriyorsunuz, o halde bu kıyafetle avukat ve yargıç olmalarında da izin vereceksiniz' diyecekler. Bir gün onu da elde ettiler diyelim, o zaman da 'Bu halkın yüzde 99'u Müslümandır, başı açık olmak siyasal bir simgedir, başı açık olanlar avukatlık ya da yargıçlık yapamaz' diyecekler... Ta ki, günün birinde, 'Kadından yargıç mı olur, dinimizde yok böyle bir şey, kadının yeri evidir, kocasının hizmetinde olmaktır' noktasına ulaşıncaya kadar...

Evham mı? Dün gazetelerde ve televizyonlarda Kuveytli İslamcı milletvekillerinin ülkenin ilk kadın bakanına bakışlarındaki nefreti gördünüz mü? İran'daki molla rejiminin kadın adayları saf dışı bırakmak için uyguladığı taktikleri izlediniz mi?

Bu korkuların o kadar da temelsiz olmadığını gösteren olaylar Türkiye'de de olmuyor mu?

Belki haberlerde izlediniz: Erzurum'daki skandaldan sonra kendilerine 'Başörtüsü Özgürlük Yürüyüşçüleri' adını veren bir grup kadın Cumhurbaşkanlığı Köşkü'ne yürüyüş yapmış. Yapabilirler, demokratik haklarıdır. Ancak bununla yetinmemişler, içeri alınan iki temsilcileri Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e verilmek üzere bir Kuran bırakmışlar. 'Umarız bunu okur' dedikleri yazıldı gazetelerde.

Mesaj şu: "Umarız bunu okur ve başörtüsünün Kuran'ın emri olduğunu görür, kararlarını ona göre alır."

Yani Anayasa'ya ve kanunlara değil, dinin kurallarına göre hareket eder. Önce bu konuda, sonra tüm diğer konularda...

Cumhurbaşkanı'nı, Türkiye bir şeriat devleti imiş gibi davranmaya çağırarak demek değil midir bu?

Esas konumuza dönelim: Türban sorununu makul bir biçimde çözmenin koşulları oluşmuştur. Tabii, bunun bir 'ara-mutabakat' değil, gerçek mutabakat olduğunun taraflarca kabulü koşuluyla!